

РЕШЕНИЕ

№ 36445

гр. София, 05.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Димитрина Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Ралица Рачкова

София Тодорова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6398** по описа за **2025** година
докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния
кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания
(ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на З. З. С., с ЕГН [ЕГН], с адрес за призоваване: [населено
място], [жк], [жилищен адрес] партер, офис 5, чрез адв. А. Д., срещу Решение № 597 от
01.02.2024г. по НАХД № 12176/2023г. по описа на Софийски районен съд, 107-ми състав, с което
е изменен електронен фиш серия К № 7581940, като нарушението е преквалифицирано от такова
по чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 ЗДвП, вр. чл. 21, ал. 1 ЗДвП в нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП,
вр. чл. 21, ал. 1 ЗДвП и е изменена наложената на З. З. С. глоба от 800 лева на 400 лева.

В касационната жалба се твърди, че въззивното решение е неправилно, като постановено в
нарушение на материалния закон, съществено нарушения на съдопроизводствените правила и
необоснованост. Аргументира се, че неправилно е ангажирана административнонаказателната
отговорност на лицето, от което следва, че решението на въззивния съд е незаконосъобразно и
следва да бъде отменено. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не изпраща
представител за участие в открито съдебно заседание. Представя писмени бележки, чрез юрк. П.,
в които изразява становище, че оспореният съдебен акт е правилен, постановен в съответствие с
материалния закон и съдопроизводствените правила. Претендира юрисконсултско

възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор Яни Костов счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е приел, че на 05.06.2023г. в 11:51 часа в [населено място] по [улица]до № 459 с посока на движение от Околовръстен път към [улица]лек автомобил „С. Й. РЕКСТОН” с ДК [рег.номер на МПС] се движел със скорост от 83 км/ч при ограничение на скоростта от 50 км/ч. за населено място.

Нарушението е заснето с преносима видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации Cordon M2 с фабр. № MD1193, преминала техническа проверка на 14.03.2023г. съгласно съставен от Български институт по метрология протокол. Направена е справка за регистрация на МПС и е установено, че към 05.06.2023г. същото е собственост на З. З. С..

С електронен фиш серия К № 5305568 на З. З. С. за нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП е наложена глоба в размер на 300 лева на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 4 ЗДвП, като електронният фиш е отменен с Решение № 90/09.05.2022г. на РС-Б., влязло в законна сила на 22.06.2023г.

С оспорвания електронен фиш серия К № 7581940 на З. С. е наложено административно наказание глоба в размер на 800 лв. на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

За да постанови съдебния акт съдът е изложил съображения, че нарушението е безспорно доказано, предвид приобщените материали по делото. Установил, че З. С. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, изразяващо се в нарушение на правилата за максимално допустимата скорост на движение при управление на МПС в населено място по смисъла на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, тъй като управлявайки процесния автомобил със скорост от 83 км/ч, при ограничение на скоростта от 50км/ч, касаторът е превишил максимално допустимата скорост с 33 км/ч. По отношение на наложената санкцията на водача за нарушение, извършено в условията на повторност съдът е приел, че неправилно нарушението е квалифицирано като „повторно“, като е взел предвид Решение № 90/09.05.2022г. на РС-Б., влязло в законна сила на 22.06.2023г., с което е отменен електронен фиш серия К № 5305568, с който на З. З. С. за нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП е наложена глоба в размер на 300 лева на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 4 ЗДвП и който е послужил за ангажиране на административнонаказателната му отговорност при условията на повторност по смисъла на § 6, т. 33 ДР на ЗДвП и на основание чл. 182, ал. 4 ЗДвП. В тази връзка е преквалифицирал основаниято за налагане на санкция на такова по чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП и е намалил размера на наложената санкция на 400 лева.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

При постановяването му не е допуснато нарушение на закона. Въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени обстоятелства и съответните правни изводи. При правилно изяснена фактическа обстановка първостепенният съд е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за което е санкционирана жалбоподателя. Обвинението е

подкрепено от приобщените към административнонаказателната преписка документи, които са безпротиворечиви и взаимно допълващи се и установяват изложената в електронния фиш фактическа обстановка. Съдебният състав подробно се е аргументирал защо кредитира всяко едно от приетите по делото доказателства. Изследвани са всички релевантни за спора обстоятелства. Обсъдени са в съвкупност събраните доказателства и въз основа на тях съдът правилно е приел, че оспорващата е извършила вмененото ѝ нарушение, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната ѝ отговорност.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС.

Съобразно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, преминало метрологична проверка, което е заснело и записало датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, като по делото са приобщени снимките, които са годни веществени доказателства по смисъла на чл. 189, ал. 15 ЗДвП. Също като предходната инстанция и касационният състав намира, че наказаното лице е осъществило от обективна и субективна страна състава на административно нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Безспорно е установено е, че ограничението в процесния участък от пътя е било 50 км/ч за населено място. Ето защо неоснователни се явяват възраженията във връзка с поставяне на пътен знак, определящ различно ограничение на скоростта.

Правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора, доколкото съгласно обсъдената от СРС справка от ОПП-СДВР именно той е вписан в регистрите на ОПП-СДВР като собственик на процесния автомобил, поради което се явява административнонаказателно отговорно лице по смисъла на чл. 189, ал. 5, вр. чл. 188, ал. 1 ЗДвП. Предвид неподдаването на декларация от жалбоподателя в ОПП-СДВР в 14-дневен срок от връчване на електронния фиш, последният правилно не е бил анулиран, доколкото не е посочено лицето, което действително е управлявало същия. Поради това, отговорност за извършеното нарушение съобразно императивната разпоредба на чл. 189, ал. 5, вр. чл. 188, ал. 1 ЗДвП следва да понесе именно собственикът на автомобила – касаторът. Районният съд в съответствие с правомощията си по чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН, правилно е изменил ЕФ, като е приложил разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, предвиждаща по - леко наказание за установеното нарушение, с оглед липсата на „повторност“ на нарушението по смисъла на параграф 6, т. 33 от ДР на ЗДвП. Районният съд е подложил на задълбочен анализ цялата доказателствена съвкупност и в частност налице ли е „повторност“ на извършеното нарушение, като е взел предвид Решение № 90/09.05.2022г. на РС-Б., влязло в законна сила на 22.06.2023г., с което е отменен електронен фиш серия К № 5305568. Съответно районният съд мотивирано и обосновано е приложил разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП, като е редуцирал наложената санкция съобразно нея и е изменил ЕФ.

Неоснователни са възраженията за допуснати нарушения на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015г. В случая, за конкретното използване на мобилно АТСС за контрол е попълнен протокол съгласно приложение чл. 10, ал. 1 от Наредбата. Същият е надлежно оформен, като в него е посочено вида АТСС и неговия номер, датата на ползването му, точното местоположение, посоката на движение, ограничението на скоростта на заснеманата отсечка, посоката на действие на АТСС, неподвижността на режима на измерване, началото и края на работата по час и минута и номер на първо и последно статично изображение, в който промеждутък и номер е и

процесният клип, станал основа за издаване на електронен фиш, броя на установените нарушения в същия часови период. Видно от този протокол, определеният работен часови график на техническото средство за този пътен участък е от 11:40 ч. до 14:00 ч., като процесното нарушение, обективизирано в снимка, е с час на фиксиране на изображението 11:51:02ч.

Цитираното статично изображение съдържа достатъчни и категорични данни за датата, часа, локацията, GPS координатите и скоростта на движение на превозното средство, като автомобилът е ясно идентифициран като марка, модел и регистрационен номер. В необходимата и достатъчна степен е конкретизирано и индивидуализирано мястото на извършване на нарушението - [населено място], [улица]до № 459 с посока на движение от Околовръстен път към [улица], посочени са всички обстоятелства от значение за съставомерността на деянието и наличието на административно нарушение в т.ч. конкретната стойност на ограничението, конкретните параметри на нарушението и пределите на следващата се за него отговорност от гледна точка на правна квалификация и вид/размер на приложимата административна санкция.

Законодателно уредено е правомощието на съда да преквалифицира даденото нарушение. Съгласно чл. 63, ал. 7, т. 1 ЗАНН, съдът изменя акта по чл. 58д, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. В случаят съдът е изменил електронния фиш в частта на неговата правна квалификация и съответно е намалил наказанието, като е приложил закон за по-леко наказуемо нарушение, като не е налице съществено изменение на обстоятелствата на нарушението по чл. 21 ал.1 от ЗДвП. В случая е отпаднал по - тежкия квалифициращ признак за „повторност“ на нарушението по чл. 21 ал. 1 от ЗДвП, обуславящо намаляване размера на глобата.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 130 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Водим от горното, Административен съд София-град, XXVII-ми касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 597 от 01.02.2024г. по НАХД № 12176/2023г. по описа на Софийски районен съд, 107-ми състав.

ОСЪЖДА З. З. С., с ЕГН [ЕГН], с адрес за призоваване: [населено място], [жк], [жилищен адрес] партер, офис 5, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 130 /сто и тридесет/ лева за направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

